

РЕШЕНИЕ

№ 6135

гр. София, 06.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5044** по описа за **2020** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от адвокат – пълномощник на управителя на [фирма], против Решение № 30700/03.02.2020 г., постановено по НАХД № 16678/2018 г. на Софийския районен съд, НО, 107^{ММ} състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-002582/23.04.2019 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област. С постановлението, на основание чл. 414, ал. 3 КТ на касатора е наложена имуществена санкция, в размер на 1 500 лв. за това, че в качеството си на работодател не е уредил отношението по предоставяне на работна сила с И. И. Т., като трудово и не е сключил трудов договор с него, преди постъпването му на работа на 30.01.2019 г.

Касационната жалба преповтаря съдържанието на въззивната, включително относно процесуалната допустимост на жалбата до СРС, с твърдения за нередовно връчване на наказателното постановление, с оглед чл. 58, ал. 2 ЗАНН. По същество жалбата не съдържа касационни основания. Иска се отмяна на въззивното решение и на потвърденото с него НП. В съдебно заседание дружеството не е представявано.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата. Заявява претенция за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като взе предвид приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима, но по същество е неоснователна.

Разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК задължава Съда да се съобрази с изтъкнатите в жалбата пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, като преценява, че оспореното решение е валидно, допустимо и правилно. Не са налице касационни основания, по смисъла на чл. 348 НПК. Въпросът за процесуалната допустимост на въззивната жалба, против наказателното постановление е решен от районния съд, който е приел същата за разглеждане и е постановил решение по същество. Според въззивния съд, административнонаказателната отговорност е ангажира в съответствие процесуалните норми на ЗАНН, а извършването на вмененото нарушение е доказано по несъмнен начин.

Касационният съд изцяло споделя мотивите на въззивния. Въззивното решение е правилно. Установените по време на съдебното следствие факти и обстоятелства доказват несъобразяване с императивната норма на чл. 61, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 КТ (да сключи трудов договор с работника, преди постъпването му на работа), досежно престиран от И.И.Т труд на 30, 31.01.2019 г., за което е получил съответно възнаграждение. Нарушаването на това изискване е свързано с налагане на имуществена санкция, на основание чл. 414, ал. 3, предл. първо, вр. чл. 61, ал. 1 КТ.

Касационната жалба е неоснователна, с оглед на което, в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева - чл. 63, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 и ал. 5 ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 30700/03.02.2020 г. по НАХД № 16678/2019 г. на Софийския районен съд, НО, 107^{-ми} състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област 80 лв. (осемдесет лева) юрисконсултско възнаграждение.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

